

Serjoža

Zítřa mám narozeniny. Táta včera přišel domů s velkým balíkem, ptal jsem se ho, co to je, ale neodpověděl mi a jenom se usmíval. Táta má moc dobrou náladu, nakonec on měl narozeniny včera, teda spíš něco jako narozeniny, dostal totiž řád. Řád Alexandra Něvského, učitel říkal, že je to třetí nejvyšší, jaký vůbec existuje, já si ale myslím, že čtvrtý.

Co je máma pryč, tak je v domě prázdko. Už jsem dva týdny neplakal, táta je na mě hrdý. Říká, že nezáleží na vyznamenáních, ale na práci. Jestli se budu učit jenom proto, abych dostal nějakou odměnu, tak mě prý bude práce připadat těžká, když ale budu mít práci rád, tak mě bude mít taky ráda.

Nemám rád latinu, mám rád mámu, máma je mrtvá, říká táta. Musím už spát, zítřa mám narozeniny.

Serjoža

Mami, proč pláčeš?

Anna

Já nepláču, já pláču radostí.

Serjoža

Já jsem věděl, že na moje narozeniny přijdeš. Už jsem tě tak dlouho neviděl. Myslel jsem, žeš odešla s tím jiným pánem, s tím co ho tady nikdo nemůže vystát, já taky ne a čekal jsem až se zase vrátíš. A teď jsi tady. Dej mi ruku, mami!